

[Poul Møller.]

i dette bumletog for at komme fra ventesa-len og frem til bestemmelsesstedet, så må vi alligevel træde op i det og være med i denne fart frem imod Det europæiske økonomiske Fællesskab. Men vi ved ikke, om det er et bumletog, og derfor skal vi være agtpå-givende. Det kan være, det er et hurtigtog, som måske kun standser et kort øjeblik, og at det derfor gælder om at komme hurtigt med i toget, når det kommer til vor station eller til vort venteværelse. Og inden skulle vi jo gerne have løst vore egne problemer herhjemme; så vi er bedst muligt konkurren-cedygtige, men det er jo en helt anden historie, og den kommer vi formentlig til at behandle i næste uge.

Baunsgaard: Selv om vi jo ved tidligere debatter omkring den europæiske markeds-situation i det høje ting har haft lejlighed til at fremføre mere principielle betragtninger omkring Danmarks markedspolitiske pro-blemer, føler jeg alligevel på baggrund af den form, debatten har taget, og også for-anlediget af udenrigsministerens redegørelse anledning til at benytte en kort tid til at ride op den helt generelle situation, Dan-mark befinder sig i.

Jeg føler, der er grund til at minde om, at der ud fra en, skal vi sige handelsøkon-omisk vurdering for Danmark ikke er noget, der taler for, at vore forudsætninger er væsentlig ændret. Ser man på Danmarks eksportmæssige situation, så er forholdet uforandret det, at vor totale eksport til EFTA-området er henimod dobbelt så stor som vor eksport til fællesmarkedet; og ser man, som vi jo plejer at gøre det, vor eks-portsituation under den synsvinkel, at der skulle være et skel imellem landbrugseksportens og industrieksportens problemer, så er der grund til at minde om, at dette for-hold med den dobbelt så store eksport til EFTA-området er identisk for såvel industri-som landbrugssektoren. Forholdet er det, at vi nu er oppe på en industrieksport til EFTA-området på godt 4 milliarder kr., medens vi i vor industrieksport til fællesmar-kedet har en afsætning, der beløber sig til knap et par milliarder kroner, altså en dob-belt så stor industrieksport til EFTA-om-rådet som til fællesmarkedsområdet. For landbrugseksportens vedkommende er for-

holdet det, at vor totale landbrugseksport til EFTA-området er omkring 3 milliarder kr., medens den til fællesmarkedsområdet er ca. halvanden milliard kr., altså igen gan-ske klart en dobbelt så stor eksport til EFTA-området som til fællesmarkedsområdet.

Medmindre der er grund til at antage, at vi skulle kunne få en væsentlig bedre stilling på EFTA-området ved en isoleret tilslutning til fællesmarkedet end den, vi hidtil stort set har været enige om ville indtræde ved en sådan isoleret dansk ind-meldelse i fællesmarkedet, må man altså fastholde, at den opfattelse, der hidtil har haft det store flertal i folketinget bag sig, at Danmark erhvervsøkonomisk ikke har forudsætninger for en isoleret tilslutning til fællesmarkedet, stadig står ved magt.

Det er vel rigtigt at sige, at de forventede reaktioner, vi ville møde for landbrugseks-porten på det engelske marked, bygger på udtalelser, der er blevet afgivet fra engelsk side over for danske forhandlere i en periode, der lå forud for bruddet omkring Englands forhandlinger om optagelse i fæl-esmarkedet i 1963, og der foreligger vel ingen udtalelser fra engelsk side om den holdning, man skulle forvente, England ville indtage over for dansk landbrugseksport efter denne situation i 1963. Men der fore-ligger heller ingen udtalelse i retning af, at Danmark skulle kunne forvente en ander-lede holdning end den, der blev givet udtryk for dengang, og som jo var i retning af, at man ikke skulle forvente engelsk forståelse for danske landbrugseksportpro-blemer, hvis Danmark foretog en isoleret indmeldelse i EEC, og jeg vil antage, der stadig er al rimelig grund til at mene, at England ikke ville se med forståelse på en sådan isoleret dansk beslutning.

Her må jeg måske minde om, at Danmarks landbrugseksport til England er noget større end vor samlede landbrugseksport til fæl-esmarkedet. Forholdet er det, at af de 3 milliarder kr., vi sælger for af landbrugs-varer til EFTA-området, går for 2½ mil-liard kr. til England alene, altså en altdomi-nerende part af vor landbrugseksport til EFTA, og en eksport til England, der alene er henimod en 25-30 pct. større end den samlede landbrugseksport til fællesmarkedet. Skulle der derfor være rimelig grund til at antage, at der var fordele forbundet for